

ikke undgaa kalkulatoriske Bevillinger paa Militærbudgettet. Det er slet ikke rigtigt. Det vil jeg bevise paa følgende Maade: Vi fik, som bekendt, gennemført et stort Sæt af Militærlove den 30. September 1909. Da var det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen Forsvarsminister. Men i det Finanslovforslag, der blev forelagt i Oktober, da Rigsdagen traadte sammen, fandtes der paa Krigsministeriets Budget ikke en eneste kalkulatorisk Bevilling. Det er Forholdet. Der var ikke det ringeste i Vejen for, at man havde kunnet gennemføre Lovene af 30. September 1909 og aligevel straks i Oktober samme Aar møde med et Budget paa Krigsministeriets Omraade, hvor der ikke fandtes en eneste kalkulatorisk Bevilling. Og lad mig endvidere sige, at man maa saa se, hvordan det Budget, der var lagt, svarede til Statsregnskabet. Havde man nu ogsaa kunnet overholde dette Budget med alle disse Bevillinger, hvoraf ingen var kalkulatorisk? Ja man havde. Hvis man sammenligner Budgettet med Statsregnskabet, vil man se, at der findes en Overskridelse paa 100 000 Kr. paa Statsregnskabet for 1910—11, men en Overskridelse, som Ministeren havde Ret til at foretage uden at kræve Tillægsbevilling. i Henhold til den bekendte Anmærkning om, at naar de virkelige Priser i Aarets Løb overstiger dem, der fandtes ved Aarets Begyndelse, kan den derved forårsagede Merudgift afholdes uden Tillægsbevilling.

Det vil altsaa ses, at kalkulatoriske Bevillinger aldeles ikke er nogen Nødvendighed, selv om der er gennemført nye Militærlove, og jeg hævder, at de Love, der blev gennemført i 1909, betegnede en endnu større Forskel fra det, man havde i Forvejen, end de Love, der nu er gennemført, gør fra det, vi har haft hidtil. Naar den rigtige Fremgangsmaade kunde gennemføres den Gang, saa kan den ogsaa gennemføres.

I denne Sag faar jeg egentlig med tre Ministre at gøre. Jeg faar først at gøre med den højtærede forhenværende Forsvarsminister, den nuværende Minister u. P. Sagen er den, at det er ikke den nuværende højtærede Forsvarsminister, der har lavet det Budget, vi fik forelagt her paa Finanslovforslaget, det er den højtærede forhenværende Forsvarsminister, den nuværende Minister u. P., og det forundrer mig ganske vist i høj Grad, at denne Minister ikke havde sørget for at faa forelagt et Budget med de virkelige Summer, men i Stedet tog Ansvaret for et Budget, paa hvilket der er i

den Grad anslaaede Beløb, som der er. Det blev sagt, da den nuværende højtærede Minister u. P. var gaaet ud af Ministeriet og traadte ind i det igen, at det skete af Hensyn til, at man ikke kunde undvære hans lange politiske Erfaring og store Indsigt, og det tror jeg godt er rigtigt. Der var rigtignok ondskafulde Tunger, der sagde: Ja, men hvor kunde det saa falde dem ind at afskedige ham? Dertil skal jeg sige, at det forstaar jeg saa godt, for det er først, naar man har maattet undvære et Gode, man egentlig føler Mangelen af det, og det var først i de 3—4 Dage, da man maatte undvære den højtærede Minister u. P., man mærkede, at han havde sin lange Erfaring og sin store politiske Indsigt. Jeg indrømmer, at noget saadant kunde der være Grund til at antage om den nuværende Minister u. P.

Men dersom jeg nu havde været i hans Sted, vilde jeg have sagt, naar Budgettet skulde lægges: Nej, dette Budget gaar ikke, det maa vi have med faste, bestemte Summer, vi har jo staaet her paa Rigsdagen og sagt — og det havde jeg — det vil sige den højtærede Minister u. P. — Ansvaret for —, at man vilde gennemføre en Militærordning, om hvilken man hævdede, at paa Krigsministeriets Budget vilde der netop forlanges disse bestemte Summer — hverken mere eller mindre, det skal til —, og naar man nu kommer til Rigsdagen og skal forelægge et Militærbudget, skal de Summer, som vi fra min Side — kunde den højtærede Minister u. P. sige — og fra Partiets Side kræver, ogsaa være i Overensstemmelse med de Bevillinger, man har hævdet saa stærkt vilde blive de rigtige. Ja, jeg mener endogsaa, at den højtærede Minister u. P. burde under denne Finanslovbehandling have taget Ordet og taget Afstand fra den Form, som her er anvendt. Han burde have sagt: Lad os sørge for at faa disse kalkulatoriske Bevillinger ført tilbage til det, som er de virkelige Summer i Henhold til, hvad vi har hævdet under Militærløvenes Behandling. Det er maaske ikke saa let for en Minister u. P. at tage Ordet, men den højtærede Minister u. P. er jo i Besiddelse af Evner, der kan tillade ham at svæve vidt ud over mange forskellige Omraader, og han vilde vel ogsaa nok have været i Stand til paa dette Omraade, der har været hans eget i 5 Aar, tror jeg, at give en Rettesnor for sit Parti. Det har han imidlertid ikke gjort. Han havde sin lange Erfaring og sin politiske Indsigt, men han brugte den ikke. Som man sagde om en Mand: Ja, han har Garderhøjden, men han